

UZASADNIENIE

J. B. został obwiniony o to, że w okresie od 15 lipca 2020r. do 09 września 2020r., w m. Ś., gm. B., nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu stada bydła, tj. o czyn z art. 77 kw.

Sąd Rejonowy w Olecku wyrokiem z dnia 21.01.2021r. w sprawie II.W 736/20 uznał obwinionego J. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, które zakwalifikował z art. 77 § 1 kw i na tej podstawie skazał go, zaś na podstawie art. 77 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 400,00 złotych oraz zwolnił obwinionego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wywiódł obrońca obwinionego adwokat P. C. zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w Olecku w całości.

Wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach taktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia mający istotny wpływ na jego treść polegający na błędnym przyjęciu, iż obwiniony swoim działaniem wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu wykroczenia, w tym, iż nie zachował zwykłych lub nakazanych środków ostrożności, podczas gdy właściwe ustalenie stanu faktycznego przedmiotowej sprawy wskazuje, iż J. B. zachował te środki ostrożności, które są również zwyczajowo przyjęte w środowisku wiejskim, tj. zabezpieczył pastuchem i ogrodzeniem swoje krowy na pastwisku i nie przyczynił się w jakikolwiek świadomy sposób do ich uwolnienia,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia mający istotny wpływ na jego treść, polegający na błędnym przyjęciu czasookresu w którym obwiniony J. B. miał rzekomo dopuścić się przypisanego mu wykroczenia, podczas gdy materiał dowodowy nie potwierdza czasookresu przyjętego przez sąd, a co najwyżej może stanowić o jednym zdarzeniu w jednym dniu,
3. rażąco niewspółmierność kary grzywny orzeczonej wobec J. B. polegającą na jej zbyt wysokim wymierzeniu, bez należytego uwzględnienia okoliczności przedmiotowej sprawy odnoszących się na korzyść obwinionego, jak i innych czynników odnoszących się do samego obwinionego, w tym bez uwzględnienia znikomego stopnia społecznej szkodliwości zaistniałego czynu oraz braku umyślności i złośliwości w działaniu obwinionego, co sprawia że wymierzona kara nie spełnia swoich celów i nie czyni zadość odczuciu sprawiedliwości będąc rażąco wysoką.

Mając na uwadze powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez: uniewinnienie J. B., względnie przy uznaniu obwinionego za winnego - dokonanie zmiany opisu czynu poprzez przyjęcie, iż w dniu 09.09.2020r nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu stada bydła i na zasadzie art. 39 § 1 kw odstąpienie od wymierzenia w/w kary. W przypadku uwzględnienia apelacji wniósł o przyznanie J. B. zwrotu kosztów obrony za postępowanie przed Sądem I i II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego okazała się zasadna jedynie częściowo, tj. w zakresie w jakim Sąd Okręgowy zmienił czasookres zarzucanego czynu obwinionemu a w ślad za tym zmniejszył mu orzeczoną karę grzywny.

Sąd Rejonowy ocenił właściwie zebrany w sprawie materiał dowodowy, co skutkowało wydaniem słusznego orzeczenia w zakresie sprawstwa i winy obwinionego co do zarzucanego mu czynu z art. 77 § 1 kw. Ocena materiału dowodowego zaprezentowana w pisemnych motywach wyroku Sądu I instancji korzysta w pełni z ochrony przewidzianej w art. 7 kpk i nie została dokonana wbrew regułom wskazanym w tym przepisie.

Błędne zatem są twierdzenia obrońcy, który wywodzi, że J. B. zachował środki ostrożności, które są zwyczajowo przyjęte w środowisku wiejskim zabezpieczając pastuchem i ogrodzeniem swoje bydło i nie przyczynił się swoim

zachowaniem do ich uwolnienia. Dokumentacja fotograficzna dowodzi, że pastwisko obwinionego, na którym pasły się krowy nie jest w sposób prawidłowy zabezpieczone – na zdjęciach można zauważyć podstarzałe słupki, które z pewnością nie stanowią większej przeszkody do pokonania dla zwierząt gospodarskich. Tym bardziej, że według zeznań pokrzywdzonej zwierzęta notorycznie opuszczały swoje pastwisko przechodząc na jej grunt i nie rzadko niszcząc uprawy.

Czynnością sprawczą określoną w art. 77 § 1 kw jest niezachowanie zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia. Przez trzymanie zwierzęcia należy rozumieć sytuację, w której sprawca jest w posiadaniu, władztwie nad zwierzęciem. Przez trzymanie należy zatem rozumieć każde fizyczne władztwo nad zwierzęciem, niezależnie od tytułu prawnego (...). Czynność wykonawcza została zatem określona jako zaniechanie. Natomiast pojęcie środków ostrożności obejmuje wszelkie środki, których podejmowanie zapewnia bezpieczne trzymanie zwierzęcia wynikające z zasad wiedzy ogólnej, doświadczenia życiowego, zwyczaju i rozsądku. Są one powszechnie przyjęte przy trzymaniu zwierząt w ogóle (komentarz do art. 77 § 1 kw pod red. Daniluka 2019, wyd. 2/Kulik).

Obwiniony w związku z powtarzającą się sytuacją wychodzenia bydła z jego pastwiska winien był podjąć kroki, które zapobiegłyby podobnym sytuacjom w przyszłości, czego jednakże nie uczynił, a co skutkowało złożeniem przez pokrzywdzoną zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia. Skoro bowiem dotychczasowy sposób zabezpieczenia pastwiska przed wychodzeniem zwierząt był niewystarczający – winien on był pomyśleć o bardziej skutecznym sposobie zabezpieczenia pastwiska, bądź wzmocnienia dotychczasowego.

Sąd podzielił apelację obrońcy obwinionego częściowo w zakresie przyjęcia innego czasookresu niezachowania przez J. B. zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt. Oskarżyciel publiczny we wniosku o ukaranie przyjął w ślad za zeznaniami pokrzywdzonej, że bydło obwinionego wychodziło z pastwiska J. B. w okresie od 15.07.2020r. do 09.09.2020r. wchodząc na grunt B. H.. Sąd Odwoławczy uznając, iż początkowy okres wskazywany we wniosku o ukaranie nie został należycie wykazany dowodami przyjął na korzyść obwinionego krótszy czas, tj. w okresie od 04 sierpnia 2020r. do 09 września 2020r. Sąd przyjął początkową datę 04 sierpnia 2021r. mając na uwadze przede wszystkim, iż na tę datę wskazywała sama pokrzywdzona dopytywana przez Sądem Okręgowym, nadto z tego dnia pochodziła pierwsza dokumentacja fotograficzna dokumentująca wychodzenie zwierząt poza pastwisko J. B..

Biorąc pod uwagę podniesione powyżej okoliczności oraz argumenty przytoczone przez obrońcę obwinionego Sąd Okręgowy częściowo uwzględnił apelację. Kierując się dyspozycją art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Olecku w ten sposób, że w punkcie I ustalił, iż przypisany obwinionemu czyn został popełniony w okresie od 04.08.2020r. do 09.09.2020r. Z powołanych wyżej względów, tj. skrócenia czasookresu niezachowania zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu stada bydła przez obwinionego Sąd postanowił także zmniejszyć J. B. wymierzoną przez Sąd Rejonowy w Olecku karę grzywny z 400,00 złotych do 200,00 złotych. W żadnym razie, wbrew twierdzeniom obrońcy, kara 400 złotych grzywny nie nosi znamion rażąco wysokiej i nie ten argument był powodem jej obniżenia, a przyjęcie przez Sąd Okręgowy krótszego okresu nienależytego sprawowania pieczy nad zwierzętami.

Sąd Okręgowy zwolnił obwinionego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze - orzeczenie w tym zakresie oparł o art. 121 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk.

Sędzia Ryszard Filipow